

Sangen om Hyndla

Eller Hyndlakviða

Frøja

1.
"Vågn op, o Mø!
vågn, min Ven,
Søster Hyndla,
som bor i Hulen.
Nu råder Mørket,
og vi skal ride
til det høje Valhal,
til den hellige Bolig.

2.
Hærfader vil vi bede
i vor Hu at bo;
til Lön han giver
Guld til sit Følge.
Han gav Hermod
Hjælm og Brynje,
og Sigmund gav han
det skarpe Sværd.

3.
Sejr giver han Sønnerne
og somme Rigdom,
mange Veltalenhed,
Mændene Rigdom,
Krigerne Medbør,
Skjaldene Syner,
mangen Kæmpe
Mod og Manddom.

4.
Til Thor vil hun blote
og ham bede,
at han altid vil
huld dig være,
skönt ilde ham huer
Jættens Møer.

5.
Tag nu din Ulv
ud af Stalden
og lad ham gå
med Galten min."

Hyndla.

"Sén er din Galt
til Gudvej at træde;
ej vil jeg sadle
min stolte Ganger.

6.
Falsk er du, Frøja!
at du mig frister
og sådan på os
med Öjne skuer;
Din Elsker er skjult
i Galtens Skikkelse,
Ottar den unge,
Instejns Søn."

Frøja.

7.
"Du er en Dære, Hyndla!
Jeg tror, du drømmer,
når du mener, at i Hammen
en Mand sig dølger,
i den glindsende Galt
med gyldne Børster,
i Kampens Svin,
som de kløgtige Dværge
Dain og Nabbe
dannet have.

8.
Lad os tale fra Sadlerne.
Vi skulle sidde
og mæle Ord
om Fyrsters Ætter,
om de gæve Mænds,
som fra Guder stammed.

9.
Ottar den unge
og Aganty
strides om Arv
af de vælske Skatte.
Så må vi det føje,
at den unge Fyrste
får efter Frænder
sin Fædrearv.

10.
Et Alter han bygged mig
op med Stene
-ret som Glas
monne Stenene glindse-
rødt Oksers friske
Blod der rinder;
altid Ottar
Asynjer trode.

Sangen om Hyndla

Eller Hyndlakviða

11.

Nævn du nu alle
de gamle Ætter
og de fordum
fødte Slægter:
nævn mig Skjoldunger,
nævn mig Skilvinger,
nævn mig Ødlinger,
nævn mig Ylvinger,
nævn mig fribårne,
nævn mig adelbårne,
de ypperste Mænd
i Midgårds Bo."

Hyndla.

12.

"Du er Ottar!
Søn af Instejn,
og Instjn var Søn
af Alv den gamle,
Alv var Ulv,
Ulv af Sævar,
men sævar var Søn
af Svan den røde.

13.

Moder din
var guldsmykket Mø;
Hledis hed
den høje Præstinde.
Frode var hendes Fader
og Friant hendes Moder.
Herskere var alle
Ættens Mænd.

14.

Årle var forhen
ypperst blandt Mændene
og Halvdan fordum
højest blandt Skjoldunger;
vide spurgtes de Slag,
som Heltene slogte;
hans Værker rygtedes,
såvidt Himlen sig hvælver.

15.

Ømund var hans Måg,
den ypperste Mand;
Sigtryg slog han
med svale Egge.
Almvejg han ægted,
den ædle Kvinde.
De avled og ejed
atten Sønner.

16.

Deden stamme Skjoldunger,
deden Skilvinger,
deden Ødlinger,
deden Ylvinger,
deden fribårne,
deden adelbårne,
de ypperste Mænd
i Midgård Bo:
det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

17.

Hildigun var
hendes Moder,
Barn af Svåva
og Søkongen.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!
Vel bör det mærkes.
Vil mere du vide?

18.

Dag ejed Thora,
Moder til Drengene;
i den Æt avledes
de ypperste Kæmper:
Fradmar, Gyrd
og begge Freker,
Åne, Jøsurmar,
Alv den gamle.
Vel bör det mærkes.
Vil mere du vide?

19.

Ketil var deres Ven,
Klyps Arving,
Moders Fader
til Moder din;
Frode fødtes
før end Kåre,
og Alv blandt Brødrene
ældst mon være.

Sangen om Hyndla

Eller Hyndlakviða

20.

Næst var der Nanna,
Nøkkves Datter;
hendes Søn
var din Faders Slægtning.
Det er Oldtids Slægtskab,
men end ældre jeg véd.
Jeg kendte både
Brodd og Hörve.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

21.

Isolv og Åsolv,
Sønner af Ølmod
og af Skurhild,
Skekkils Datter:
fra mange Ædlinge
skal din Æt du regne.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

22.

Gunnar med Skjoldet,
Grim den Plovsmed,
Thore med Jernskjold,
den gabende Ulv.

23.

Hervard, Hjörvard,
Hrane, Aganty,
Bue og Brame,
Tind og Tyrving
og tvende Haddinger.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

24.

Østpå i bolm
bårne vare
Arngrims og
Øfuras Sønner.
Ondt da voldte
Besærkers Vildhed
over Lande og Hav,
som om Luen rased.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

25.

Jeg kendte både
Brodd og Hörve,
raske Hirdmænd
hos Rolf den gamle.
Alle de stammed
fra Jörmunrek,
Sigurds Måg,
-lyt til min Saga!
den vilde Kæmpes,
som Favne vog.

26.

Den fyrste var
en Ætling af Völsung;
Hjördis stammed
ned fra Hrödung
og Ølime
fra Ødlingers Æt.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

27.

Gunnar og Høgne
var Gjukes Arvinger;
så var og Gudrun,
deres Søster.
Ej var Guthorm
af deres Æt;
dog var han Broder
til begge hine.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

28.

Harald Hildetand
fødtes Hrørek
Slöngvanbøge;
Søn var han af Ød.
Ød den rige
var Ivars Datter,
men Radbard var
Fader til Randve.
Af Guder signede
var de gæve.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

Sangen om Hyndla

Eller Hyndlakviða

29.

Elleve i Tallet
Aserne vare,
da Balder segned
på Dødningebålet.
Vale viste sig
værdig at hævne det;
brat han Broderens
Bane slog.
Det er alt din Æt,
Ottar Tåbe!

30.

Balders Fader
var Burs Arving.
Frey ejed Gerd;
hun var Gymes Datter,
af Jætters Æt,
født af Ørbode.
Dertil var Thjasse
deres Frænde;
prægtigt var hans Skrud;
Skade hed hans Datter.

31.

Meget jeg dig siger,
og mere jeg mindes.
Vi vogte over Ordet.
Vil mere du vide?

32.

Hake var bedst
af Hvednas Sønner,
og Hjørvard var
Hvednas Fader.
Hejd og Hrosthjov
vare Hrimnes Börn.

33.

Alle Vølver
stamme fra Vidolv;
alle Troldmænd
er Vilmejds Æt;
Alle Sejdmænd
er Svarthøveds Sønner;
alle Jætter
er Ymes Æt.

34.

Meget jeg dig siger,
og mere jeg mindes.
Vi vogte over Ordet.
Vil mere du vide?

35.

En blev født
i årle Tider;
Kraften blev øget
for Guders Ætling.
Jættemøer ni
ved Jordens Rand
fødte den væbnede,
vældige Gud.

36.

Meget jeg dig siger,
og mere jeg mindes.
Vi vogte over Ordet.
Vil mere du vide?

37.

Gjalp ham fødte,
Grejp ham fødte,
Ejstla ham fødte
og Ørgjava,
Ulvrún ham fødte
og Angöja,
Imd og Atla
og Jernsakse.

38.

Vækst han tog
af Jordens Vælde,
af den svale Sø
og det sonede Blod.

39.

Meget jeg dig siger,
og mere jeg mindes.
Vi vogte over Ordet.
Vil mere du vide?

40.

En Ulv avled Loke
med Angerbode;
selv fødte han Slejpne
ved Svadilfare.
Et Uhyre tyktes
rædsomst af alle;
det var et Barn
af Bylejsts Broder.

Sangen om Hyndla

Eller Hyndlakviða

41.

Loke fandt
et ved Luen halvstegt
Kvindehjerter,
og til Kvinde blev han.
Da undfanged Loke
ved den onde Mø.
Derfra stamme alle
de onde Kvinder.

42.

I Bølger slår Havet
mod selve Himlen
og strømmer ind over Land;
Luftkredsen forgår.
Deden komme Snefog
og snare Vinde.
Da er det Skæbnens Råd,
at det ej skal regne.

43.

Én blev født,
den største af alle;
han fik Vækst
af Jordens Vælde.
Han er herligst
af Herskerne alle,
en Ven af Siv
og af alle Slægter.

44.

Da kommer en anden,
som end er større;
hans Navn jeg vover
dog ej at nævne.
Få skue længer
frem i Tiden
end til Odins
Møde med Ulven."

Frøja.

45.

"Giv nu Mindets
Øl til Galten,
at han alle
de Ord må huske,
din hele Tale
om trende Morgener,
når han og Aganty
deres Ætter skal tælle."

Hyndla.

46.

"Drag din egen Sti;
mig lyster at sove
Lidet Venskab
må af mig du vente.
Ude du løber
ved Nattetid, Elskede!
ret som en Ged
efter Bukke render.

47.

Efter Od du løb,
syg af Attrå,
men flere Elskere
havde dig favnet.
Ude du løber
ved Nattetid, Elskede!
ret som en Ged
efter Bukke render."

Frøja.

48.

"Ildens Skin
jeg om Skovkvinden lægger.
Ej skal du komme
ud herfra."

Hyndla.

49.

"Ild ser jeg brænde
og Jord at flamme.
Mangen må løse
sit Liv af Vænde.
Bær nu Ottar
Øl til Hænde.
Det er blandet med Edder;
Ondt det ham varsler."

Frøja.

50.

"Dit onde Varsel
skal intet virke,
Jættekvinde!
om end ilde du spår.
Drikke han skal
den dyre Drik.
Alle Guder
skal Ottar skærme."

Sangen om Hyndla

Eller Hyndlakviða

---

1. Frøja kommer med den unge Ottar til Vølven Hyndlas Bolig. Ottar er omskabt til en Galt, som Frøja rider på.
2. I vor Hu at bo = at være os nådig.
4. Hun = jeg, Frøja.
27. Guthorm var Halvbroder til Gunnar og Högne.
Versene 29-44 synes at være satte ind i dette Digt ved en Fejltagelse og at have dannet en Del af et andet Digt, kaldet "Den kortere Vølvespádom."
35. Thor er født af ni Jættemøer.
40. Dette Uhyre er Midgårdsormen Bylejsts Broder = Loke.
41. Dette Vers er meget dunkelt og Teksten usikker. Det synes, at Loke har skiftet Natur ved at spise et halvstegt Kvindehjerte.
42. -at det ej skal regne- men sne og fryse.
43. En = Thor.
45. Galten = Ottar.